

3. května 2007

Adorace Nejsv. svátosti

v kostele Čtrnácti sv. pomoc. v Mělníku ve čtvrtek od 15.00-17.00

2. Mše sv. za nová kněžská a řeholní povolání v 17.00**3. Setkání na faře** v 18.00 s panem Josefem Kubiasem - básníkem a Jindřiškou Dvořákovou - perníčkářkou**1. května 2007**

mše svatá v zámecké kapli v 17.00 hod

6. května 2007

Mše sv. pro děti v 16.00 hod. v kapucinském kostele v Mělníku

19. května 2007

Mše sv. ve Vysoké v 18.00 hod.

20. května 2007

poutní mše sv. v Šemanovicích v 15.00 hod.

20. května 2007

I. Sv. Přijímání dětí na mši sv. v 9.00 hod. v kostele Petra a Pavla v Mělníku.

25.-27. května 2007

KURZ FILIP

na faře v Mělníku. Začátek v 18.00 hod. v pátek 25.5.07.

Vzít s sebou Písmo Svaté!**24. května 2007**

modlitba v duchu Taize v 19.00 hod v kapucinském kostele

Společnost Sjors Lemberk & Partners
Vás srdečně zve na**vystoupení holandského mužského sboru****"KOOR DE MINNEZANGERS"**

v neděli 20. května 2007 v 10.00 hodin v kostele sv. Petra a Pavla

Repertoire:

Missa Brevis Sancti Joannis de Deo:

- Kyrie
- Gloria
- Sanctus
- Benedictus
- Agnus Dei

Setkání českolipského a mladoboleslavského vikariátu

Při příležitosti oslav 950 let Litoměřické kapituly.

Den a místo konání:

19. květen 2007, Česká Lípa - Bazilika Všech svatých, a KD Crystal

Program:**09.30** Bazilika: možnost přijetí svátosti smíření**10.00** Společné slavení Eucharistie spolu s o.biskupem a kanovníky**12.00** KD Crystal: oběd pro všechny účastníky poutě**13.00** Z historie kapituly a prezentace vikariátů**15.00** Bazilika: Litanie k Duchu sv.,**15.30** adorace a závěrečné požehnání**Možnost parkování:**

Městský stadion vedle KD, vjezd z parkoviště před KD Crystal.

MĚLNÍK

ZÁBOŘÍ

PŠOVKA

VYSOKÁ

ŠEMANOVICÉ

MEDONOSY

Malá radost

Ve svatém týdnu jsme četli naší vnučce Anežce část o Velikonocích z Káji Maříka. V kapitole o Velkém pátku jsme upozornili na fialky, které Kája natrhal, přinesl do Božího hrobu a položil Ježíškovi na rány, aby tolik nebolely. Malá řekla: "U nás taky rostou fialky." Ptáme se: "Taky bys je přinesla Ježíškovi?" A v sobotu při adoraci jsme viděli, ne sice fialky, ale jinou malou kytičku položenou u ruky Krista.

Děs

V úterý večer jsem seděla za stolem a najednou jsem zaslechla známé šustění - začalo po několika týdnech pršet. Natáhla jsem ruku, otevřela okno a nasála vůni deště a vody. Děkovala jsem Bohu a začala jsem vzpomínat, jak jsem jako malá holka utíkala za deště v trávě. Potom jsem se otočila zády ke slunci a uviděla jsem dvojitou duhu a možná už tehdy jsem ji vnímala jako symbol naděje a ujištění o tom, že Bůh mě miluje a už nikdy nezničí lidstvo potopou. Potom jsem seběhla dolů z kopce ke studánce a pozorovala poslední kapky, jak dopadají na hladinu. Víte, že my katolíci máme sedm studánek, ke kterým můžeme chodit a napít se živé vody? (živá voda není jen v pohádkách) Jestli náhodou nevíte, které studánky to jsou, tak mohu napovědět, že z některé můžeme pít jen jednou za život a z jiné třeba i několikrát denně. Správná odpověď bude v příštím čísle Ludmily a přeji vám, aby vám žádná studánka nevyschla ani se nezakalila a hlavně abyste vždycky našli ke studánce cestu.

Anežka

Klub příznivců obnovy varhan chrámu sv. Petra a Pavla v Mělníce

při Mělnickém osvětovém a okrašlovacím spolku

Proboštství Mělník

Město Mělník

Zámek Mělník

Vás zvou na

DNY PRO VARHANY - MĚLNÍK 2007**úterý 1. května 2007, 16 hod.**

chrám sv. Petra a Pavla

zahajovací koncert

Mělnický pěvecký sbor

František Šťastný - sbormistr

Concerto Praha - instrumentální soubor

program: D. Buxtehude, F. Couperin, W. A. Mozart

neděle 6. května 2007, 9 hod.

chrám sv. Petra a Pavla

slavnostní mše svatá za zdar projektu obnovy varhan a za jeho příznivce**sobota 12. května 2007, 9 - 16 hod.**

chrám sv. Petra a Pavla

Den otevřených dveří v 10.00 a 13.30 hod.:

- výklad o stavebním vývoji kostela (ing. Petr Macek - Ústav pro dějiny umění FF UK)

- krátká exkurze do historie hudebního kůru kostela sv. Petra a Pavla - slovem i zpěvem

(Michael Pospíšil, František Šťastný)

- představení výsledků práce restaurátorů na řezbářské výzdobě varhanní skříně z r. 1712

neděle 13. května 2007, 16 hod.

chrám sv. Petra a Pavla

benefiční koncert na podporu obnovy varhan kostela sv. Petra a Pavla

Hana Jonášová, sólistka Státní opery Praha - soprán

Aleš Bárta - varhany

program: J. S. Bach, G. F. Händel, W. A. Mozart

Římskokatolická farnost Proboštství sv. Petra a Pavla v Mělníku

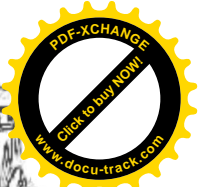
Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, tel: 315 622 337

Spravujeme též farnosti: Sv. Vavřince na Pšovce, Narození Panny Marie v Záboří a kostely v Mělníku: sv. Ludmily, Čtrnácti sv. pomocníků, sv. Václava ve Vysoké, sv. Jana Nepomuckého v Šemanovicích, sv. Jakuba v Medonosích. Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jan Jucha MS, P. Ryszard Kurasiowicz MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: kurasiewicz@quick.cz, můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Sv. Ludmila

FARNÍ ZPRAVODAJ - 5 / 2007

Bůh, nebo svatí?**Správné rozlišování**

Každý člověk se cítí zavázán určitým osobám ze svého okolí, i již zemřelým, které pro něj mnoho znamenaly, a uctívá je. To, že se Marie, matka Ježíšova, těší u křesťanů zvláštní vážností, je proto samozřejmé. Musíme ovšem dobře rozlišovat mezi uctíváním Boha - Krista a ctí, kterou prokazujeme Marii.

Jen Bohu ale náleží božské uctívání. Božské uctívání nějakého stvoření by bylo nerespektováním prvního Božího přikázání. Křesťan ví, že nikdy nesmí uctívat Marii jako Boha, že Maria nikdy nemůže a nesmí zastínit Krista. Jen kvůli vyznamenání, které

jí daroval Bůh, je pro nás hodna uctívání. A tak jsou všechny projevy oddanosti, které Marii přinášíme, platné v samotném Bohu nejvyšším, který tak projevuje svou velikost člověku a především Marii. Opravdové uctívání matky Boží není nic jiného než velevení Boží milosti, aniž by Boží matka byla svatější než někdo jiný z nás. Alternativa "Maria, nebo Kristus" by byla pokřivením mariánské zbožnosti.

Co bychom neobdrželi od Boha, lze dostat od svatých?

Mnozí lidé také věří, že to, co by nedostali od Boha, mohou dostat od Panny Marie nebo od svatých. Domnívají se, že těmto světcům jsou blíží než Kristu a že je tito zprostředkovatelé lépe chápou a víc milují než Bůh.

Jako by nám ale někdo mohl být nakloněn víc než Otec! Jako by nám nějaký tvor mohl rozumět lépe než Stvořitel! Jako by byl Kristus neudělal dost, aby se nám přiblížil! Za takovou úctu ke svatým a k Panně Marii platíme ochuzením představy, kterou jsme si vytvořili o Bohu. Když se tito křesťané modlí ke svatým, jejich modlitby se odečítají od těch, které směřují k Bohu. Modlí se ke svatým na úkor modliteb k Bohu. Takovíto křesťané uskutečňují paradox, že odnímají Bohu to, co on sám bez ustání dává svým svěřcům.

Knihy a kázání o svatých a Marii mají někdy tendenci přehánět. ... "Marie je téměř božská", "její moc je téměř neomezená", "dosahuje k hranicím božství". Tento sloh dráždí čtenáře nebo posluchače, kteří vidí jasně. Není ale pravda o Marii dost krásná, že se musíme domnívat, že je třeba v její chvále přehánět?

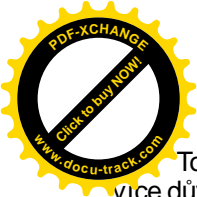
Je dobře prohlásit, že Bůh je sám Bůh. Je dobře vyvyšovat jeho moc a jeho dobrotu nad tytéž vlastnosti všech tvorů. Nikdo nás nemiluje víc než Otec. Vše, co je v Marii a ve svatých dobrého, zcela se jim dostává od Boha a všechno to je v Bohu nekonečně krásnější a vznešenější.

Svatí jsou mistrovské dílo Boží lásky.

Mistrovským dílem svatosti je Maria. Nekonečný počet svatých nám dovoluje odhalit nekonečnou rozmanitost vynalézavé Boží dobroty.

V tom, co milujeme u svatých, není nic, co by nebylo z Boha, co by jim nebylo Bohem dáno. ... Dějiny svatých jsou dějinami toho všeho, co Bůh dokázal udělat z nízkosti a slabosti svých služebníků. Boha vidíme z jeho svatých. Není tedy možné si představit platné uctívání svatých, které by nebylo opřeno o nadšenou a zbožnou úctu k Bohu. Nemělo by žádnou cenu, kdybychom upadali do extase před svatými proto, že jsme ztratili chuť upadat do extase před Otcem.

(Podle Louise Evelyho, z knihy Krédo, s.110-113)

Přátelství s "obyvateli nebes"

To, že lidé volají Marii nebo svaté kvůli přimluvě u Boha, není tím, že jim více důvěřují nebo od nich snad očekávají Boží pomoc. To by se neslučovalo s katolickou vírou. Naopak, Maria a svatí nám stojí nablízku jako pouzí lidé, jako stvoření, kteří jsou, jak věříme, již u Boha. Ale protože trvá přátelství mezi lidmi, kteří již došli k cíli, a námi, kteří jsme ještě na cestě, obracíme se k nim s prosbou o modlitbu. Vždyť tak jako každý křesťan shledává jako samozřejmé, že poprosí ostatní lidi o pomoc v modlitbě, tak prosíme o přimluvu Marii a svaté, kteří jsou u Boha. Láska a pomoc bližním v nebi nepřestávají (srov. 1K 13,8)!

V mnohých situacích našeho života používá Bůh ostatní lidi, aby nám zprostředkoval svou lásku: rodiče, učitele... Proč ne tedy také svaté!?

Katechismus o úctě k Marii

"Budou mě blahoslavít všechna pokolení" (Lk 1,48). Úcta církve ke svaté Panně je niterný prvek křesťanského kultu. Marii ... církev právem uctívá zvláštní úctou ... Už od nejstarších dob je blahoslavená Panna uctívána pod názvem "Bohorodička" a věřící se v modlitbách utíkají pod její ochranu ve všech nebezpečích a potřebách ... Tato úcta ... je sice zcela jedinečná, ale podstatně se liší od úcty klanění, která se vzdává vtělenému Slovu stejně jako Otci i Duchu svatému, a velmi ji podporuje; nachází svůj výraz v liturgických svátcích, zasvěcených Matce Boží, a v mariánské modlitbě svatého růžence, "souhmu celého evangelia". (srov. Katechismus, čl. 971)

Úcta k Marii musí být kristocentrická

Opravdová úcta k Boží Matce musí být naprosto kristocentrická, a je hluboce zasazena do tajemství Boží Trojice, Vtělení a Vykoupení. (srov. Jan Pavel II., Překročit práh naděje, s.183)

Májové pobožnosti

V měsíci květnu se scházíme, abychom uctili Pannu Marii. Někdy se zdá, že májovým odzvonilo. Přinášíme pár historických poznámek a postřehů.

Májové pobožnosti jsou velmi starou formou zbožnosti, nejsem si však jist, zda jsou formou zastaralou. Snažil jsem se něco vypátrat o historii májových. Český na internetu není zhora nic, svou pozornost jsem tedy zaměřil na internetové lexikony v němčině a v angličtině. Asi nejlepší informace jsem našel na stránkách university v Daytonu v Ohio (USA).

Podle autora tohoto příspěvku jsou kořeny májových pobožností ve středověku a jsou spojeny s úctou k utrpení Páně a ke svatému Kříž. Prameny té doby hovoří o zahájení měsíce května "duchovním májem", tedy zvláštní pobožností ke Kristovu kříž. Podle jednoho ze středověkých mystiků, Henryho Seuse (+1366) je onen "duchovní máj" spojen s liturgickými událostmi měsíce května, totiž se svátkem Nalezení svatého Kříže, který se slavil 3. května a s týdnem modliteb před slavností Nanebevstoupení Páně. V našich krajích byly tyto modlitby také spojeny s takzvanými prosebnými (kvatembrovými) dny, kdy se lidé modlili za úrodu a pořádali s křížem procesí na pole, která žehnali.

Postupně se akcent pobožnosti posunoval k mariánské úctě. Měsíc květen se zdál být vhodný k mariánské úctě, protože tehdy všechno kvete a příroda je plná života. Biblické citáty především z Písne písní (2,1) byly interpretovány jako tituly Panny Marie: " Jsem kvítek šaronský, lilie v dolinách." Zde je také základ některých invokací loretánských litaní.

Je jisté, že první májové pobožnosti začaly v Itálii. V kostele kamiliánů ve Ferrare se roku 1784 konala poprvé řada májových pobožností v dnešním slova smyslu po celý měsíc květen. Pobožnost se stala velmi populární a rychle se rozšiřovala. Z Itálie se dostaly májové do Francie díky jezuitům, do Belgie, do Holandska díky redemptoristům. K nám se dostala tradice májových pravděpodobně z Bavorska a Rakouska na přelomu 18. a 19. století.

Velký rozvoj prodělaly májové pobožnosti v 19. a začátkem 20. století. Velkým impulsem bylo vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném Početí Panny Marie (1854) a velká mariánská zjevení v Lourdech, La Salletě a Fatimě. Během První světové války byly májové pobožnosti příležitostí modliteb za mír, výjimkou nebyl ani papež Benedikt XV. Stejná situace nastala za Druhé světové války během pontifikátu Pia XII. Tentýž papež doporučuje v encyklice Mediator Dei z roku 1947 (č. 180) májové pobožnosti jako dobré cvičení ve zbožnosti.

Začátek konce slavného období májových nastal s liturgickou reformou v 2. polovině 20. století. Tím, že vznikla možnost slavit mši svatou i ve večerních hodinách, ztratily májové pobožnosti svůj výsostný prostor a staly se postupem doby jakýmsi "přílepkem" ke mši, případně více či méně vkusnou

"estrádou" nebo přehlídkou lidové tvořivosti. V moderní době, kdy si obživu spíše kupujeme, než abychom si ji sami vypěstovali a chovali, se lidem navíc vzdálil i smysl prosebných dní.

Mají májové pobožnosti v dnešní době význam?, můžeme se ptát. Jsem přesvědčen, že ano. Jen musí dostat nový prostor v životě církve.

Tam, kde nemůže být sloužena mše svatá, má májová velký význam jako prostor společného setkání a společné modlitby. Každý může přijít se svou trochou do mlýna, vyžít svých darů a schopností - ozdobit oltář, zazpívat píseň, něco pěkného přečíst, společně se pomodlit.

Rovněž bych se přimlouval za shovívavost k různým starobylým textům, pokud mají patřičnou úroveň. Ani litanie, ani jiné starobylé modlitby nejsou žádným popisem skutečnosti, výkladem, či dokonce návodem. Jsou řečí lásky. Když si dva zamilovaní šeptají slova, vyjadřující lásku, nezamilovanému jsou nepochopitelná. Milenci - zdá se nám - se někdy dokonce chovají jako blázni.

Myslím si, že mariánská úcta jako taková i forma májových pobožností mohou mít před sebou velkou budoucnost. Jde o to, abychom od nich nečekali to, co očekávat nelze, a abychom se na svět dívali trochu více srdcem, a trochu méně chladným rozumem. Koneckonců, ne nadarmo nazval Karel Hynek Mácha máj časem lásky...

Cesta k Marii vede přes lásku.

P. Stanislav Přibyl, CSsR

Otázka:

Chvála Kristu. Několikrát jsem se už setkal s tím, že je Panna Maria označována jako "blahoslavená Panna Maria". Vždy jsem měl za to, že je svatá. Při hledání v archivu, kde jsem se snažil najít odpověď na tuto otázku, jsem zaregistroval, že i v odpovědích je označena jako "přesvatá", či je přímo napsáno: "O svatosti Josefa či Marie bych se v tomto případě nebál: když ne oni, kdo vůbec...?". Z výše uvedeného jsem nabyl přesvědčení, že je skutečně svatá a proto mě o to víc zarazí užívání výrazu "blahoslavená". Chtěl bych poprosit o alespoň krátký komentář k této otázce. Blahoslavenost chápu jako jakýsi předstupeň svatosti. Proč je tedy používán nižší "titul" :-)? Děkuji za odpověď.

Odpověď:

Až na věky.

U významných osobností užíváme několik stupňů, kterými titulujeme nezapomenutelné křesťany: ctihodný, blahoslavený, svatý. Rozlišuje se jimi význam pro církev. Svatí jsou bráni jako vzory pro celou katolickou církev; blahoslavené slaví určité společenství pro lokální význam nebo přínos řeholní rodině; a u prvně jmenovaných se jedná o úctyhodnost jako základ pro připomínání života a uvažování o vyzdvížení jejich úlohy v církvi.

Biblické úryvky vztahovaly termín "svatí" i na všechny žijící pokřtěné věřící. Zvláště apoštol Pavel tímto označením připomínal křesťanům jejich úsilí o dokonalost v životě. Obdobně tomu bylo i se slovem "blahoslavení". Kristus označil za blahoslavené ty, kteří žijí v soužení kvůli jeho jménu.

Omezením vzosných přídomků na zasloužilé (zesnulé) křesťany se bráníme lichocením druhým věřícím. I zbožnému sousedovi Novákovi je k prospěchu naznačovat, že má být svatý jako Josef dělník; než zastírat jeho nedostatky "ty jsi světec, bratře Jožine".

Tolik k prvnímu významu.

Když liturgie označuje Marii jako blahoslavenou Pannu, překládá jednoduše latinský superlativ beatissima - tedy přešťastná Panna. Naše přídavné jméno tím nesnižuje její postavení; spíše poukazuje na plnost a blaho, kterého dosáhla.

Krom toho ještě ve vrcholném středověku nebyla striktně stanovena terminologie světců - výraz beatus (blahoslavený) se běžně používal i pro nezpochybnitelné světce, např. Beata Virgo Maria (Blahoslavená Panna Maria), beatus Petrus (svatý Petr), beatus Apostolus (blahoslavený Apoštol, tj. sv. Pavel) apod. Zvláště v případě Panny Marie se tedy jedná o zažitý úzus, ke kterému se přidává biblický text Lk 1,48: "ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes" (doslova: "hle, od nynějška mě budou nazývat blahoslavenou všechna pokolení").

Na otázku odpověděl: Marek Slatinský

MODLITBA MATKY TEREZY

MARIA, JEŽÍŠOVA MATKO,
BUĎ KAŽDĚMU Z NÁS MATKOU,
ABYCHOM JAKO TY MĚLI ČISTÉ SRDCE,
ABYCHOM JAKO TY MILOVALI JEŽÍŠE,
ABYCHOM JAKO TY SLOUŽILI
TĚM NEJUBOŽEJŠÍM,
NEBOŤ I MY VŠICHNI
JSME VZHLEDEM K BOHU UBOZÍ.

Rozjímání

Můj poznatek z adorace u Božího hrobu Bílou sobotu.

VELIKONOCE - svátky jara...

VELIKONOCE - plné pohody a radosti...

VELIKONOCE - Vzkříšení a znovuzrození... atd.

Tak, to se jen tak píše na krásné pohlednice a dnes už ve větší míře pouze SMS mobilem.

K tomuto zamyšlení a napsání mě přiměl "fakt", když jsem "hlídala" u Božího hrobu. Pro většinu návštěvníků to byla jen prohlídka kostela a zkrácení chvíle při návštěvě města.

Během té doby, co jsem byla v kostele, snad 2 až 3 lidé poklekli a pomodlili se, zůstali stát v tichém zamyšlení a snad se i s Pánem Bohem "spojili". Nejvíce mě však zarazilo poznání, že většina ani nevěděla, že je nějaký Boží hrob a bez povšimnutí prošla kolem. Je to smutné a bolestné poznání. Já si to dovedu vysvětlit a vím, proč tomu tak asi je. Ale co myslíte, dá se s tím něco dělat? Myslím, že ano, ale ten problém začíná už u nás! Vždyť byla potřeba dát dohromady těch pár lidí, co se měli vystřídat u Božího hrobu. Jak málo je lidí, kteří v něčem pomohou, i když jsou vyzváni, aby se přihlásili. Myslím, že by se měl každý nad sebou zamyslet a něco s tím udělat.

P.S. Moc se omlouvám těm, kterých se to netýká. Najdou se lidé, kteří pomohou při každé akci a dovedou vše dobře organizovat. Je také radostné to, že je mezi nimi spousta mladých a ochotných lidí. Proto si myslím, že to jde a že to může být ještě lepší.

Hanka Ramešová

Vzpomínky

Doplňuji vzpomínky p. ředitele Purše o kostelnících.

Při příchodu posledního infulovaného mělnického probošta o. Vojtěcha Metelky bylo třeba "oficiálního" kostelníka. Tuto službu přijal náš táta Jaroslav Hubáček. Co se jen naopravoval okenních skel (řezal je do zásoby p. Liška), která kameny rozbíjely děti i dospělí! Kameny jsme pak vynášeli hlavně z presbytáře. Několikrát jsme s maminkou umývaly celý kostel jen ve dvou - málokdo pomohl. Ale vydrželi jsme - Pánu velký a stálý dík!

Po onemocnění tatínka převzala službu maminka Antonie. Denně, v létě i v zimě, pokud nebylo náledí, jezdila z Blat na mši svatou na kole. Vzpomínám, jak jsme jí, my děti, zahřívaly zkrehlé ruce. Při "sjezdech" dynastie si Jana, Václav, Marie, Anna a Marunka Zbrojová (tu naši přijali za další dceru, než se jí maminka vrátila z komunistického kriminálu) připomínáme naše šťastné dětství a děkujeme rodičům za předanou víru.

Děkujeme také o. proboštovi Vyternovi za pořízení nových oken v našem kostele sv. Petra a Pavla.

